

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200531
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8220200531.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom v spore žalobcu: O. D., E.. XX.XX.XXXX, J. XX, XXX XX I., právne zastúpeného: JUDr. Ivo Babjak, advokát, Sov. hrdinov 200/33, Svidník, IČO: 42 227 534, proti žalovanému: Okresné stavebné bytové družstvo Bardejov, Ťačevská 1660, 085 01 Bardejov, IČO: 00 170 330, právne zastúpenému: JUDr. Jaroslav Bódiš, advokát, Pod papierňou 66, 085 01 Bardejov, IČO: 31 310 753, o zaplatenie finančného zadostučinenia v sume 10 000,- Eur s príslušenstvom t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2 000,- Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z a m i e t a .

III. Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručенou súdu 23.3.2020 sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 10 000,- Eur predstavujúcej primerané finančné zadostučinenie a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že v konaní, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5Csp/55/2018 o vydanie potvrdenia, bol v postavení spotrebiteľa úspešný, keď mu bolo rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 5Csp/55/2018 z 9.5.2019, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/105/2019 z 30.1.2020 vyhovené. Tvrdil, že zo strany žalovaného nejde voči nemu o prvý prípad porušenia jeho spotrebiteľských práv, ktoré musel brániť na súde, k čomu poukázal na skutočnosť, že v roku 2013 mu žalovaný odmietol poskytovať služby spojené s užívaním bytu, pričom v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/8/2013 bolo súdom jeho žalobe v plnom rozsahu vyhovené. Rovnako súd vyhovel aj jeho ďalšej žalobe voči žalovanému o vydanie bezdôvodného obohatenia v konaní vedenom pod sp. zn. 1C/124/2013. Tvrdil, že žalovaný mu aj po vydaní rozsudku sp. zn. 5Csp/55/2018 z 9.5.2019 a rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/105/2019 z 30.1.2020 nevystavil také potvrdenie, ktoré by bolo spôsobilé k zápisu prevodu vlastníctva k bytu. Právne žalobu odôvodil obsahom § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“).

3. Žaloba bola žalovanému doručená na vyjadrenie 6.4.2020. V podaní z 20.4.2020 prezentoval názor, že rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/55/2018 z 9.5.2019, ako aj potvrdzujúci rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/105/2019 z 30.1.2020 označil za vecne nesprávny z dôvodu

nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Z uvedeného dôvodu prezentoval zámer podať vo veci dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. Okrem toho označil žalobcom uplatnenú výšku finančného zadosťučinenia za neprimeranú.

4. Potom, ako žalobca a žalovaný nevzniesli na výzvu súdu žiadne výhrady voči návrhu súdu prerušiť konania do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 9Cdo/121/2021, súd konanie uznesením č. k. 7Csp/23/2020-53 z 1.6.2021 prerušil do skončenia medzičasom začatého dovolacieho konania. Pri rozhodnutí o prerušení konania súd vychádzal zo zásady hospodárnosti konania a v snahe zamedziť vzniku prípadných nových trov konania, ktoré by prerokovaním veci na jednej alebo viacerých inštanciách u oboch strán konania vznikli predtým, ako by v pre prípad zásadnej právnej otázky zaujal rozhodujúce stanovisko dovolací súd v konaní o podanom dovolaní.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 9Cdo/121/2021 uznesením z 30.3.2023 dovolanie žalovaného odmietol. Označené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 2.5.2023, kedy súčasne zanikol dôvod, pre ktorý bolo toto konanie od 1.6.2021 prerušené.

6. Predloženú právnu vec súd prerokoval na pojednávaní nariadenom na 27.7.2023 a to za účasti právneho zástupcu žalobcu (doručenie predvolania na pojednávanie vykázané 25.5.2023) a právneho zástupcu žalovaného (doručenie predvolania na pojednávanie vykázané 26.5.2023).

7. Žalobca na nariadenom pojednávaní zotrval na podanej žalobe poukazujúc na to, že so žalovaným je od roku 2013 v permanentnom konflikte, keďže žalovaný najskôr odmietol pripojiť byt na médiá, ktoré boli potrebné pre jeho užívanie (k tomuto nároku bolo vedené pred Okresným súdom Bardejov konanie pod sp. zn. 3C 267/2013) a potom nechcel ani vydať mesačný platobný predpis k bytu, pričom žalobcovi ho vydal až po zaplatení poplatku 120,- Eur, ktorý si následne žalobca voči žalovanému uplatňoval súdnou žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia, v konaní vedenom pod sp. zn. 1C/124/2013, v ktorom bol taktiež úspešný. Až ďalším sporom so žalovaným bol spor o vydanie potvrdenia, že žalobca nemá na byte žiadne nedoplatky, potvrdenie ktoré je pre neho potrebné k predaju bytu. K tomu argumentoval, že ku vydaniu správneho potvrdenia v zmysle § 5 ods. 2 veta prvá zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“) došlo až po uskutočnení dovolacieho konania a potom, ako po právoplatnom skončení konania vedeného pod sp. zn. 5Csp/55/2018 žalobca inicioval exekučné konanie vedené u súdneho exekútora JUDr. Dušana Sopka, ktorý za účelom vymoženia tejto nepeňažnej povinnosti žalovanému opakovane uložil pokuty 5 tis. Eur, 10 tis. Eur a napokon až 15 tis. Eur. Uvádzal, že z tohto dôvodu žalobca nedokáže od r. 2013 označený byt predať a aktuálne po vydaní potvrdenia ho zase nevie odpredať za cenu, za ktorú mal v minulosti záujemcov o jeho kúpu. Poukázal pritom na skutočnosť, že sám si nemôže vybrať iného správcu bytového domu, pretože k vzťahu so žalovaným je viazaný rozhodnutím vlastníkov bytov v bytovom dome.

8. Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojom stanovisku o neprimeranosti žalovaným žiadaného finančného zadosťučinenia, nerozporoval však tvrdenia žalobcu, že k vydaniu žiadaného potvrdenia došlo až po skončení konania vedeného pod sp. zn. 5Csp/55/2018 a po tom, ako boli prideleným súdnym exekútorom vydané označené exekučné príkazy. Pri rozhodovaní súdu o uplatnenom nároku žiadal neprihliadať na iné žalobcom uvádzané dôvody pre priznanie finančného zadosťučinenia okrem porušenia právnej povinnosti, ktoré bolo zistené v základnom konaní. K týmto žalobcom na pojednávaní dodatočne uvádzaným dôvodom vzniesol námietku ich premlčania.

9. Ako podklad pre svoje rozhodnutie súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 5Csp/55/2018-2019-79 z 9.5.2019, rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/105/2019-129 z 30.1.2020, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/121/2021 z 30.3.2023, potvrdením žalovaného z 9.3.2020, žiadosťou žalobcu zo 16.5.2018 o vydanie vyhlásenia, exekučnými príkazmi vydanými Exekútorským úradom Svit, JUDr. Dušan Sopko, súdny exekútor pod č.k. 353Ex 228/2020-62 z 26.4.2021, č.k. 353Ex 228/2020-64 zo 16.6.2021 a č.k. 353Ex 228/2020-65 z 8.9.2021, zmluvou o uzatvorení budúcej kúpnej zmluvy z 25.4.2018 uzavretej medzi žalobcom, jeho manželkou a pánom Danielom Mrvom, žiadosťou o vydanie vyhlásenia zo 16.5.2018, notárskou zápisnicou N 1483/2012, Nz 39995/2012, NCRIs 40780/2012 z 29.10.2012

obsahujúcou osvedčenie o opakovanej dobrovoľnej dražbe, potvrdením žalovaného z 31.5.2018 a ostatným obsahom spisu, pričom vo veci zistil nasledovný skutkový stav.

10. Z rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 5Csp/55/2018-2019-79 z 9.5.2019 vyplýva, že ním bol žalovaný zaviazaný žalobcovi vydať písomné vyhlásenie o tom, že žalobca ako vlastník bytu č. 26, nachádzajúceho sa na prizemí v bytovom dome súpisné číslo XXXX, parcela číslo XXXX/XX, na ulici P. S. Č. XX, I., zapísaného na LV č. XXXX, katastrálne územie I., obec I., okres I. (ďalej aj „označený byt“), nemá žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním tohto bytu a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv. Vychádzal zo záveru, že ako následok nadobudnutia vlastníckeho práva k označenému bytu v opakovanej dobrovoľnej dražbe žalobcom vznikol medzi stranami sporu právny vzťah založený zmluvou o výkone správy. S ohľadom na povahu účastníkov zmluvy o výkone správy uzavrel, že tento vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským, v ktorom žalovaný (správca domu) vystupuje ako dodávateľ tovarov a služieb konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobca ako fyzická osoba - nepodnikateľ, ktorému sú zo strany správcu poskytované tovary a služby. Zastal názor, že pokiaľ žalobca ako vlastník bytu nemá na platbách spojených s užívaním bytu a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv nedoplatky, žalovaný ako správca je povinný mu v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. žiadané vyhlásenie vydať, pretože ide o zákonné ustanovenie s rigoróznym obsahom, teda o právnu normu kategorickú (kogentnú), od ktorej sa nemožno odchyliť. K tomu uzavrel, že nedoplatky na úhradách spojených s užívaním bytu a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv, sa v zmysle § 5 ods. 2 citovaného zákona explicitne viažu na subjekt - osobu vlastníka (v danom prípade žalobcu), a nie na objekt - byt, ako sa mylne domnieva žalovaný. Ak teda žalobca nemá nedoplatky, žalovaný je povinný mu vyhlásenie s takýmto obsahom vydať, pričom pokiaľ na byte viazne nedoplatok po predchádzajúcich vlastníkoch, za túto situáciu nemôže niesť žalobca zodpovednosť.

11. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/105/2019-129 z 30.1.2020 vyplýva, že ním bol rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 5Csp/55/2018-2019-79 z 9.5.2019 potvrdený ako vecne správny. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukázal na § 5 ods. 2 veta prvá zákona č. 182/1993 Z. z., podľa ktorého prílohou zmluvy o prevode vlastníctva bytu alebo zmluvy o prevode vlastníctva nebytového priestoru je potvrdenie správcu alebo predsedu spoločenstva vlastníkov bytov alebo nebytových priestorov v dome, že vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemá žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru v dome a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv; to neplatí, ak ide o prvý prevod vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome. Na základe tohto ustanovenia odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie konštatoval, že potvrdenie správcu sa týka osoby konkrétneho vlastníka bytu, ktorý chce uzatvoriť zmluvu o prevode vlastníctva bytu a len vo vzťahu k tomuto subjektu je potrebné zisťovať, či správca voči nemu eviduje nejaké nedoplatky na úhradách alebo nie. Pritom považoval za zrejmé, že žalobca si od nadobudnutia bytu do vlastníctva v opakovanej dobrovoľnej dražbe svoje povinnosti vlastníka riadne plnil a dlh vo výške 4 144,76 Eur, na ktorý poukazuje žalovaný, spôsobili bez akýchkoľvek pochybností predchádzajúci vlastníci bytu a že na jeho vzniku sa žalobca žiadnym spôsobom nepodieľal. Námietku žalovaného, podľa ktorej s prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome prechádzajú na nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o výkone správy súd pre posúdenie uplatneného nároku vyhodnotil ako právne bezvýznamnú. Medzi práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o výkone správy nemožno zaradiť povinnosť žalobcu zaplatiť dlh v dôsledku neplnenia si povinnosti zo strany predchádzajúcich vlastníkov bytu. K zmene v osobe veriteľa alebo dlžníka môže dôjsť iba postupom vyplývajúcim z § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, pričom v danej veci k takejto zmene nedošlo. Ani § 15 ods.1 zákona č. 182/1993 Z. z. upravujúci zákonné záložné právo nemení nič na skutočnosť, že žalobca si svoje povinnosti riadne plnil a žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv nemá. Záložné právo je vecným právom k cudzej veci, ktoré slúži na zabezpečenie a uspokojenie pohľadávky záložného veriteľa prostredníctvom výkonu záložného práva. Aj keď § 31 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách s prechodom vlastníctva alebo iného práva k predmetu dražby nespája za predpokladu, ak osobitný zákon neustanovuje inak, zánik záložného práva, uvedené nič nemení na tom, že žalovaný voči žalobcovi nemá žiadnu pohľadávku, ktorá by mu bránila vydať vyhlásenie vyplývajúce z § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z.

12. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/121/2021 z 30.3.2023 vyplýva, že dovolanie žalovaného voči rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 7Co/105/2019-129 z 30.1.2020 bolo odmietnuté potom, ako dovolacím súdom neboli zistené podmienky prípustnosti podaného dovolania.

13. Z potvrdenia žalovaného z 9.3.2020, vydaného na základe žiadosti žalobcu doručenej žalovanému dňa 2.3.2020 bolo zistené, že ním žalovaný ako správca označeného bytu s odkazom na § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. potvrdil, že žalobca ako vlastník bytu nemá za obdobie od 1.4.2013 do 9.3.2020 žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv. Súčasne žalovaný v tomto potvrdení okrem iného uviedol, že na označenom byte, ktorý žalobca vydražil 29.10.2012 „viazne ťarcha vo forme nedoplatku za plnenia spojené s užívaním bytu a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv vo výške 4 144,76 Eur, ktorá je zapísaná na LV č. XXXX v časti C: ŤARCHY, por. č. XX nasledovne: Záonné záložné právo podľa § 15 ods. 1 zákona č. 182/93 Z. z. v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu s. č. XXXX na parc. CKN XXXX/XX, na byt č. XX, prízemie, vchod č. XX na ul. L. Svobodu, podiel XX/XXXX na spol. časť a spol. zariad. domu, Z 1152/2018.“

14. Z exekučného príkazu vydaného Exekútorským úradom Svit, JUDr. Dušanom Sopkom, súdnym exekútorom pod č.k. 353Ex 228/2020-62 z 26.4.2021 súd zistil, že ním bola podľa § 191 ods. 2 písm. b) a § 192 ods. 1 a nasl. zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov uložená žalovanému v postavení povinného pokuta vo výške 5 000,- Eur za nesplnenie povinnosti vydať žalobcovi v postavení oprávneného písomné potvrdenie o tom, že žalobca ako vlastník bytu č. XX, nachádzajúceho sa na prízemí v bytovom dome, súp. č. XXXX, parc. č. XXXX/XX na ul. P. S. č. XX, I., LV č. XXXX, k. ú. I., obec Bardejov, okres Bardejov nemá žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním tohto bytu a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv, povinnosť ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 5Csp/55/2018-79 z 9.5.2019, právoplatným 2.3.2020 a vykonateľným 6.3.2020.

15. Z exekučného príkazu vydaného Exekútorským úradom Svit, JUDr. Dušanom Sopkom, súdnym exekútorom pod sp. zn. 353Ex 228/2020-64 zo 16.6.2021 súd zistil, že ním bola podľa § 191 ods. 2 písm. b) a § 192 ods. 1 a nasl. Exekučného poriadku uložená žalovanému v postavení povinného druhá pokuta vo výške 10 000,- Eur za nesplnenie povinnosti špecifikovanej už v bode 14. odôvodnenia tohto rozsudku, uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 5Csp/55/2018-79 z 9.5.2019, právoplatným 2.3.2020 a vykonateľným 6.3.2020.

16. Z exekučného príkazu vydaného Exekútorským úradom Svit, JUDr. Dušanom Sopkom, súdnym exekútorom pod sp. zn. 353Ex 228/2020-65 z 8.9.2021 súd zistil, že ním bola podľa § 191 ods. 2 písm. b) a § 192 ods. 1 a nasl. Exekučného poriadku uložená žalovanému v postavení povinného ďalšia pokuta vo výške 15 000,- Eur za nesplnenie vyššie špecifikovanej povinnosti uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 5Csp/55/2018-79 z 9.5.2019, právoplatným 2.3.2020 a vykonateľným 6.3.2020.

17. Zo žiadosti o vydanie vyhlásenia zo 16.5.2018, doručenej žalovanému 23.5.2018, súd zistil, že ním žalobca žiadal žalovaného ako správcu bytového domu o vydanie potvrdenia, že nemá žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním tohto bytu a na tvorbe prevádzky, údržby a opráv. Z potvrdenia žalovaného z 31.5.2018 súd zistil, že v ňom žalovaný vyhlásil, že na označenom byte, ktorého vlastníkom je žalobca, ako správca bytového domu eviduje k 31.5.2018 ťarchu vo forme nedoplatku za služby spojené s užívaním bytu a na tvorbe prevádzky, údržby a opráv bytového domu vo výške 4 144,76 Eur a že vedomosť o existencii zapísaného záložného práva vedeného na dotknutom LV potvrdzuje aj Správa katastra Prešov z 9.4.2013.

18. Z notárskej zápisnice N 1483/2012, Nz 39995/2012, NCRI 40780/2012 z 29.10.2012 vyplýva osvedčenie o vykonaní opakovanej dobrovoľnej dražby označeného bytu dražobníkom, ktorým bola spoločnosť GENERAL FACTORING, a.s., Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825. V osvedčenej opakovanej dražbe konanej 29.10.2012 bol označený byt a podiel na spoločných častiach a spoločných priestoroch zariadenia domu a k parcele, na ktorej bytový dom stojí, ktorých pôvodnými bezpodielovými spoluvlastníkmi boli O. C. W. S. C., obaja bytom O. M. XXXX/XX vydražený za sumu 17 000,- Eur.

19. Zo zmluvy o uzatvorení budúcej kúpnej zmluvy z 25.4.2018 uzavretej medzi žalobcom, jeho manželkou a pánom B. A. ako budúcim kupujúcim súd zistil, že ním bol dojednaný záväzok žalobcu a

jeho manželky previesť za dohodnutú kúpnu cenu (44 900,- Eur) na budúceho kupujúceho označený byt a spoluvlastnícke podiely na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu ako aj na pozemku pod bytovým domom.

20. Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. prílohou zmluvy o prevode vlastníctva bytu alebo zmluvy o prevode vlastníctva nebytového priestoru je potvrdenie správcu alebo predsedu spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, že vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemá žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru v dome a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv; to neplatí, ak ide o prvý prevod vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome.

21. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. správu domu vykonáva spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome (ďalej len „spoločenstvo“) alebo iná právnická osoba alebo fyzická osoba, s ktorou vlastníci bytov a nebytových priestorov uzatvoria zmluvu o výkone správy (ďalej len „správca“). Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní zabezpečiť správu domu spoločenstvom alebo správcom. Povinnosť správy domu vzniká dňom prvého prevodu vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome.

22. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. správcom môže byť právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá má v predmete podnikania alebo v predmete činnosti správu a údržbu bytového fondu; správca, ktorý spravuje bytové domy, musí spĺňať aj podmienky podľa osobitného predpisu. Činnosť správcu môže byť vykonávaná len podľa tohto zákona.

23. Podľa § 8a ods. 1 písm. a) prvá a tretia veta zákona č. 182/1993 Z. z. vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy. Vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemôže zmluvu o výkone správy vypovedať.

24. Podľa § 8a ods. 7 prvá, tretia a štvrtá veta zákona č. 182/1993 Z. z. s prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome prechádzajú na nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o výkone správy. Prevodom alebo prechodom bytu alebo nebytového priestoru v dome na nového vlastníka odstupuje doterajší vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome od zmluvy o výkone správy; záväzky vyplývajúce z tejto zmluvy zanikajú až ich usporiadaním. Nového vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome zaväzujú aj právne úkony týkajúce sa domu, spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, príslušenstva a pozemku vykonané pred prevodom alebo prechodom vlastníctva bytu alebo nebytového priestoru v dome.

25. Podľa § 8b ods. 1 písm. j) zákona č. 182/1993 Z. z. pri správe domu je správca povinný zabezpečovať všetky ďalšie činnosti potrebné na riadny výkon správy domu v súlade so zmluvou o výkone správy a s týmto zákonom.

26. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa sa môže spotrebiteľ proti porušiteľovi domáhať na súde ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi tiež domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých

spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

28. V zmysle aplikovateľnej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, sa článok 1 ods. 1 a článok 2 písm. b) a c) smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách má vykladať v tom zmysle, že fyzická osoba, ktorá je vlastníkom bytu v budove v spoluvlastníctve, sa má považovať za „spotrebiteľa“ v zmysle tejto smernice, ak uzatvorí zmluvu so správcom na účely výkonu správy a údržby spoločných priestorov tejto budovy, pokiaľ tento byt nepoužíva na účely, ktoré patria výlučne do jej obchodu, podnikania alebo povolania. Okolnosť, že časť plnení, ktoré tento správca poskytuje na základe tejto zmluvy, vyplýva z potreby dodržania osobitných požiadaviek v oblasti bezpečnosti a územného plánovania stanovených vo vnútroštátnych právnych predpisoch, nemôže vylúčiť uvedenú zmluvu z pôsobnosti uvedenej smernice. V prípade, že je zmluva o výkone správy a údržby spoločných priestorov budovy v spoluvlastníctve uzavretá medzi správcom a zhromaždením vlastníkov alebo spoločenstvom vlastníkov tejto budovy, môže sa fyzická osoba, ktorá je vlastníkom bytu v tejto budove, považovať za „spotrebiteľa“ v zmysle smernice 93/13, pokiaľ ju možno kvalifikovať ako „zmluvnú stranu“ tejto zmluvy a pokiaľ nevyužíva tento byt výlučne na účely súvisiace s obchodom, podnikaním alebo povolaním.

29. V súvislosti s uplatneným nárokom súd v zhode s právnym záverom vysloveným už v rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 5Csp/55/2018-79 z 9.5.2019 konštatuje, že prechodom vlastníckeho práva k označenému bytu titulom dobrovoľnej dražby vznikol medzi sporovými stranami právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o výkone správy uzavretej so žalovaným, keďže s prechodom vlastníctva bytu v dome na žalobcu ako nového vlastníka bytu prešli na neho v zmysle § 8a ods. 7 prvá veta zákona č. 182/1993 Z. z. aj práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o výkone správy. Tento vzťah vyplývajúci zo zmluvy o výkone správy má v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka a s prihliadnutím na citovanú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie charakter spotrebiteľský, kde na jednej strane vystupuje žalobca ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane žalovaný ako právnická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetom podnikania žalovaného je totiž aj správa a údržba bytového a nebytového fondu v rozsahu voľných živností, teda činnosť v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. v rámci ktorej je správca povinný zabezpečovať všetky činnosti potrebné na riadny výkon správy domu v súlade so zmluvou o výkone správy a so zákonom č. 182/1993 Z. z. [viď cit. § 8b ods. 1 písm. j) tohto zákona], teda aj vydávať potvrdenie, že vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemá žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru v dome a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z.

30. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde, v konaní o ktorom preukáže, že dodávateľ skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo osobitný predpis. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie teda nemôže dôjsť kedykoľvek. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi však má aj právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy označenej právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákonom č. 250/2007 Z. z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva, alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby bola spotrebiteľovi privedená nejaká konkrétna majetková ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

31. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva

alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi na súde, čo v danom prípade bolo splnené podaním žaloby žalobcu, v konaní o ktorej bol žalobca úspešný, čo vyplýva z rozsudku Okresného súdu Bardejov pod č. k. 5Csp/55/2018-79 z 9.5.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/105/2019-129 z 30.1.2020, ktoré nadobudli právoplatnosť 2.3.2020. Finančné zadosťučinenie sa podľa názoru súdu skladá z náhrady morálnej ujmy a výdavkov spojených s reparáciou navodeného stavu, ako aj zo satisfakcie za stav, ktorý žalobca musel trpieť. Za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať každé obmedzenie spotrebiteľovho komfortu, všetko čo mu berie čas a klud. Základom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť, pričom súd ho určuje na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná subjektívne. Pri určovaní výšky finančného zadosťučinenia treba mať na zreteli, že ide o nárok, z podstaty ktorého vyplýva jeho imateriálna povaha, čo znamená, že pri rozhodovaní o ňom nie je možné vychádzať z aspektov materiálnej povahy, keďže tieto sú základom pre uplatnenie iných nárokov, napríklad náhrady škody. Ide o prostriedok satisfakčný, vykazujúci však aj sankčnú povahu, nakoľko dôsledkom zaplatenia zadosťučinenia je úbytok v majetkových aktívach osoby, ktorá právo porušila. Sankčná stránka má u finančného zadosťučinenia len vedľajší dôsledok, nakoľko pre účely represie slúžia iné odvetvia práva, civilné nároky majú kompenzačný, nie sankčný charakter. Keďže pri stanovení rozsahu zadosťučinenia je rozhodujúcou primeranosť, zadosťučinenie má zodpovedať povahe ujmy, primeranosť musí byť posudzovaná z objektívnych hľadísk, kritéria subjektívnej a sankčnej povahy nie sú z hľadiska primeranosti výšky určujúce. Ochrana spotrebiteľa tiež nesmie pri aplikácii práva proti nekalej súťaži, alebo neférovým praktikám dodávateľa, dominovať nad ochranou súťažiteľa. Aj keď je spotrebiteľ slabšou stranou v spore a zákonodarca mu poskytuje zvýšenú ochranu, nič sa nemení na tom, že ako žalobca, ktorý je zastúpený právnym zástupcom, má povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/83/2017 zo 16.4.2018).

32. Z okolností zistených a konštatovaných už v konaní Okresného súdu Bardejov vedenom pod sp. zn. 5Csp/55/2018, je nepochybné, že vo vyššie označených súdnych konaniach bolo žalobcom relevantným spôsobom preukázané porušenie zákonnej povinnosti žalovaného vystaviť mu potvrdenie, že ako vlastník označeného bytu v dome nemá žiadne nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru v dome a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv, pričom medzi stranami sa ukázalo nesporné, že k riadnemu vystaveniu takéhoto potvrdenia v súlade s § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. žalovaný pristúpil až potom, ako mu v exekučnom konaní začatom na podklade rozsudku Okresného súdu Bardejov pod č. k. 5Csp/55/2018-79 z 9.5.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/105/2019-129 z 30.1.2020 bola súdnym exekútorom povereným na výkon exekúcie uložená séria pokút exekučnými príkazmi z č.k. 353Ex 228/2020-62 z 26.4.2021, č.k. 353Ex 228/2020-64 zo 16.6.2021 a č.k. 353Ex 228/2020-65 z 8.9.2021.

33. Z obsahu oboznámených právoplatných rozsudkov vyplýva, že toto namietané porušenie bolo spôsobilé privodiť mu ujmu a k tejto ujme aj došlo tým, že žalobca bez tohto potvrdenia nemohol odpredať označený byt tretej osobe, resp. že v dôsledku vydania potvrdenia s iným ako v § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. predpokladaným obsahom mu boli vytvorené nezákonné prekážky pri žalobcom zamýšľanom prevode označeného bytu. Žalobca v označenom konaní úspešne uplatnil porušenie práva spotrebiteľa a preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného, ktorý ako správca v bytovom dome za porušenie jeho práva nesie zodpovednosť. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu ako spotrebiteľa, dôsledkom je právo spotrebiteľa požadovať od neho finančné zadosťučinenie.

34. V konkrétnych okolnostiach posudzovaného prípadu je podľa názoru konajúceho súdu pri určovaní výšky primeraného zadosťučinenia, nárok na ktoré plyní žalobcovi ako spotrebiteľovi z právoplatného rozsudku Okresného súdu Bardejov pod č. k. 5Csp/55/2018-79 z 9.5.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/105/2019-129 z 30.1.2020, potrebné zohľadniť aj skutočnosť, že žalovaný síce po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti označených rozsudkov vydal 9.3.2020 žalobcom žiadané potvrdenie, že za obdobie od 1.4.2013 do 9.3.2020 nemá žiadne nedoplatky avšak súčasne v ňom uviedol informácie o ťarche vo forme nedoplatku 4 144,76 Eur, ktorá má byť naviazaná k označenému bytu, čím nerešpektoval zmysel a obsah § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., v zmysle ktorého je povinný vydať potvrdenie, ktoré sa má týkať len skutočnosti, či vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome (v danom prípade žalobca) má alebo nemá nedoplatky na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru v dome a na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv. Podľa názoru súdu tak žalovaný dôsledne nerešpektoval povinnosť uloženú mu v bode I. výroku rozsudku a medzi stranami sa ukázalo ako nesporné, že k správne splneniu tejto rozsudkom

uloženej povinnosti mal žalovaný pristúpiť až po začatí exekučného konania a vydaní exekučných príkazov č.k. 353Ex 228/2020-62 z 26.4.2021, č.k. 353Ex 228/2020-64 zo 16.6.2021 a č.k. 353Ex 228/2020-65 z 8.9.2021, ktorými došlo k uloženiu sérií pokút na výkon súdom uloženej nepeňažnej povinnosti. Pri určovaní výšky finančného zadosťučinenia bolo teda potrebné zohľadniť práve túto podstatnú okolnosť, nasvedčujúcu skutočnosti, že žalovaný sa aj po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bardejov pod č. k. 5Csp/55/2018-79 z 9.5.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/105/2019-129 z 30.1.2020 bránil jej reálnemu splneniu a preto pri určení výšky finančného zadosťučinenia (2 000,- Eur) bolo potrebné okrem satisfakčnej funkcie klásť dôraz aj na funkciu sankčnú, tak aby odradila žalovaného od ďalšieho porušovania spotrebiteľských práv žalobcu. Ustálená suma finančného zadosťučinenia zodpovedá povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu, ako aj svojmu účelu, žalobcovi poskytuje satisfakciu a dodávateľa odradzuje od ďalšieho porušovania spotrebiteľských práv. K v konaní prednesenej argumentácii žalobcu a obrane žalovaného voči nej súd poznamenáva, že pri určení jej výšky súd neprihliadal na iné tvrdené porušenia spotrebiteľských práv žalobcu, ktoré mali preukazovať iné (skoršie) súdne konania vedené medzi žalobcom a žalovaným pod sp. zn. 3C/267/2013, sp. zn. 1C/124/2013, nakoľko obsahom žaloby bol nárok vzťahujúci sa k judikovanému porušeniu práva žalobcu na vydanie potvrdenia v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. ani na možnú škodu, ktorá mohla eventuálne vzniknúť žalobcovi v súvislosti s porušovaním jeho práva žalovaným, nakoľko táto by mohla byť len základom pre uplatnenie iných nárokov, napríklad nároku na náhradu škody. Zároveň však súd konštatuje, že žalovaným vznesená námietka premlčania žalobného nároku uplatnená ním na pojednávaní konanom 13.8.2023 je právne bezvýznamná, pretože k uplatneniu nároku na primerané zadosťučinenie za porušenie povinnosti vydať žalobcovi potvrdenie v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. došlo už 23.3.2020, t.j. 21 dní po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Bardejov pod č. k. 5Csp/55/2018-79 z 9.5.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/105/2019-129 z 30.1.2020. Námietku premlčania možno uplatniť len voči uplatnenému majetkovému nároku a nie voči skutočnostiam odôvodňujúcim tento uplatnený nárok. Tieto skutočnosti, resp. dôvody možno hodnotiť len z hľadiska ich právnej významnosti vo vzťahu k žalobou uplatňovanému nároku.

35. Na základe vyššie opísaných právnych úvah súd na dovŕšenie nápravy z porušenia práva konštatovaného rozsudkom Okresného súdu Bardejov pod č. k. 5Csp/55/2018-79 z 9.5.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/105/2019-129 z 30.1.2020 výrokom I. tohto rozsudku priznal žalobcovi voči žalovanému finančné zadosťučinenie v sume 2 000,- Eur a zvyšnú časť uplatneného nároku, t.j. do sumy 10 000,- Eur zamietol, tak ako to vyplýva z výroku II. tohto rozsudku.

36. Podľa ustanovenia § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol vo veci čo do základu nároku plne úspešný, pretože v prípadoch, keď rozhodnutie závisí od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, možno za plný úspech považovať aj rozhodnutie, ktorým bol uznaný základ nároku, ale bola priznaná nižšia suma ako žalobca žiadal (podobne ako to ustanovoval predtým účinný § 142 ods. 3 O.s.p.). V takomto prípade má tak žalobca právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak pri určovaní výšky trov konania sa musí vychádzať len z prisúdenej sumy.

39. O výške trov konania žalobcu rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 odsek 2 C.s.p. samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.